

efter den bestaaende Lovgivning af 1802 og en hundredaarig Praksis med Hensyn til dens Forstaaelse blive fri for hele Bygningsafgiften for alle Lokaliteter. Vedkommende uden Undtagelse, altsaa ogsaa for Funktionærboliger og andre Boliger, der maatte være overladte til private, altsaa for Lokaliteter, for hvilke de ikke vilde være fritagne blot som offentlige Bygninger. Det er denne større Fritagelse for Bygningsafgift til Staten, som Anstalterne ville naa ved § 7. Dernæst vil denne have Betydning med Hensyn til den kommunale Arealskat i Kjøbenhavn. Ved at stilles lige med Statsjendomme ville nemlig Aandssvageanstalterne opnaa den Begunstigelse for deres Funktionærer — hvad der indirekte bliver en Begunstigelse for Anstalterne selv —, at de kun skulle betale den modererede Afgift, som et Reskript af 9de Juni 1819, der er stadfæstet ved Loven om de kommunale Skatter i Kjøbenhavn af 19de Februar 1861 § 3 har bestemt. Naar Udvalget nu har stillet sig det Spørgsmaal, om det er rigtigt at give Anstalterne disse Begunstigelser, har det ment med Lovforslaget at maatte besvare det bekræftende, for det første fordi Formaalet med Anstalterne om ikke for Tiden saa dog i Virkeligheden maa siges at være et Statsformaal, men dernæst fordi Statskassen paa Grund af den Hjælp, den yder til Anstalternes Drift, er i højeste Grad interesseret i, at denne kan ske saa økonomisk som muligt. Vi have altsaa været ganske enige i at anbefale Tanken, men have ment, at den burde udtrykkes noget anderledes, end den er udtrykt ved en Henvi- ning til Ligestilling med Statens Sindssygeanstalter. Vi have intet imod, at man i Stedet for at ligestille dem med Statsjendomme i Almindelighed særlig henviser til Sindssygeanstalter. Det kan tænkes, at kommende Skattelove gøre Forskel paa Statsjendomme, og at det da vil være af Interesse at vide, til hvilken Klasse af disse Aandssvageanstalterne høre. Men man har udtalt en Frygt for — jeg deler den ikke personlig —, at man, naar der henvistes til Statens nuværende Sindssygeanstalter, som alle ligge uden for Kjøbenhavn, kunde slutte, at Aandssvageanstalterne, for saa vidt de ligge i Kjøbenhavn, ikke skulde have den kommunale Grundskat hvilende paa sig, som de, efter hvad jeg før bemærkede, bør have. For at fjerne denne Frygt, som i Grunden kun kan skrives sig fra den bestemte Artikel, som staar her, have vi foreslaaet en Redaktion, som maa udelukke enhver Slut-

ning af den nævnte Art. Derpaa gaar det stillede Ændringsforslags første Del ud. Dette er altsaa i Virkeligheden kun en redaktionel Ændring, men vi have ment tillige at burde foreslaa en Tilføjelse til § 7 til Afgørelse af et særligt Spørgsmaal, som er foranlediget ved den Indlemmelse i Kjøbenhavn, som fra 1ste Januar 1901 har fundet Sted med Hensyn til visse Distrikter, i hvilke Karensminde og delvis Gl. Bakkehus ligge. Som Følge af Indlemmelsen faa disse Bygninger en større Skat hvilende paa sig end den, de tidligere havde, og de skulle til Gengæld have den ved Indlemmelsesloven til- sætte Erstatning. Nu er Spørgsmaalet dels hvilken forøget Skat der vil falde paa dem, og dels hvad der skal gives i Erstatning. Dersom Lovforslaget ikke havde Bestemmelsen i § 7, vilde den forøgede Beskatning, som kom til at paahvile de to Bygninger, være dels Grundskatten og dels en vis Del af Arealskatten, men hvis § 7 bliver Lov som her foreslaaet, vil den forøgede Beskatning kun bestaa i Grundskatten og ikke tillige omfatte Arealskatten. Derfor har man stillet Erstatningsspørgsmaalet i Bero, indtil det erfarede, hvorledes Lovforslagets Skæbne her blev. Ved Beregningen vil der jo nemlig blive en Forskel, eftersom Lovforslaget gennemføres eller ikke. Udvalget har ment, at det vil være rigtigt at træffe en udtrykkelig Afgørelse af dette Spørgsmaal i Loven og saa samtidig at undgaa den mere komplicerede Beregning, som vil indtræde, hvis disse Anstalter skulle betale fuld Arealskat fra 1ste Januar 1901, fra hvilket Tidspunkt de ere indlemmede, til 1ste April 1902, fra hvilket Tidspunkt denne Lov træder i Kraft. For at undgaa denne vanskelige Beregning, som i Virkeligheden, naar man ser nøjere til, slet ingen reel Betydning vil faa, vil det være rigtigt at beregne baade Fritagelsen for Beskatningsbyrden og Erstatningen fra 1ste Januar 1901, det er fra Indlemmelsesdagen. Der- ved bringes det Spørgsmaal, hvis Afgørelse har været stillet i Bero, til en simpel og klar Afslutning. Dette er altsaa Genstan- den for det andet Stykke i det Ændrings- forslag om en forandret Affattelse af § 7, der er stillet af Udvalget, og jeg tror, at den Løsning, man her er kommen ind paa, finder Tilslutning fra de interesseredes Side, nemlig dels fra Anstalterne og dels fra Kjøbenhavns Kommune, saaledes at den heller ikke set fra den Side kan volde nogen Bekymring. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale dette Ændringsforslag til